

Sygn. akt I C 1418/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 października 2018 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: ASR Ewa Malinka

Protokolant: Beata Olewińska

po rozpoznaniu w dniu 23 października 2018 roku w Dzierżoniowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Sp. z o. o. w K.**

przeciwko **S. W. (1)**

o zapłatę

I/ zasądza od pozwanego S. W. (1) na rzecz strony powodowej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. kwotę 4 014,96 zł (cztery tysiące czternaście złotych dziewięćdziesiąt sześć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 12 kwietnia 2018 r. do dnia zapłaty,

II/ zasądza od pozwanego S. W. (1) na rzecz strony powodowej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. kwotę 1 017 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1418/18

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. (dalej także: (...)) w dniu 11 kwietnia 2018 r. wniosła pozew domagając się zasądzenia od pozwanego S. W. (1) kwoty 4014,96 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia następnego po dniu wniesienia powództwa do dnia zapłaty. Nadto strona powodowa wniosła o zasądzenie kosztów procesu. Na uzasadnienie żądania wskazała, że prowadzi działalność w zakresie wytwarzania i handlu energią elektryczną. W ramach działalności swojego przedsiębiorstwa, na podstawie umowy z dnia 7 sierpnia 2014 r. strona powodowa świadczyła usługi na rzecz pozwanego, a pozwany zobowiązany był do zapłaty należności wynikających z dokumentów księgowych wystawionych za dostarczaną energię elektryczną. Wskazana umowa została rozwiązana na wniosek pozwanego z dniem 1 czerwca 2017 r. Na dzień rozwiązania umowy stan licznika zainstalowanego w punkcie poboru został oszacowany. Demontaż licznika w tym dniu w połączeniu z odczytem jego stanu nie był możliwy z uwagi na nieudostępnienie przez Odbiorcę dojścia do licznika. Demontaż licznika nastąpił w dniu 22 sierpnia 2017 r. Na podstawie odczytu dokonano korekty rozliczenia i wystawiono korekty. Pozwany nie dokonał zapłaty należnych (...) kwot w wyznaczonych terminach. Na dochodzone roszczenie składają się: kwota 3863,79 zł jako suma należności z dokumentów księgowych oraz kwota 151,17 zł stanowiąca skapitalizowane odsetki.

W dniu 23 kwietnia 2018 r. Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Dzierżoniowie wydała nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, nakazując pozwanemu zapłatę na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. dochodzonej kwoty wraz z kosztami procesu.

Pozwany S. W. (1) w ustawowym terminie wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości. W uzasadnieniu sprzeciwu wskazał, że roszczenie powinno być kierowane do następnych właścicieli nieruchomości pod adresem os. (...) w B.. Opiera się bowiem na odczycie licznika dokonanego w sierpniu 2017 r., tj. ok. pół roku po tym jak prawomocnie utracił prawo do tej nieruchomości. Pozwany rozwiązał umowę z dostawcą energii z zachowaniem terminu wypowiedzenia i dokonał rozliczenia według nadesłanych faktur. Korekty faktur VAT wystawione zostały przez (...) już po okresie obowiązywania umowy i nie zostały przez pozwanego podpisane, nie mogą więc być podstawą roszczenia wobec pozwanego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. prowadzi działalność w zakresie wytwarzania i handlu energią elektryczną.

Bezsporne.

W dniu 7 sierpnia 2014 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. zawarł z pozwanym S. W. (2) umowę kompleksową nr (...) na czas nieokreślony dotyczącą energii elektrycznej. Na tej podstawie strona powodowa zobowiązała się dostarczać energię elektryczną do punktu odbioru: os. (...) PRL (...) w B.. Pozwany zobowiązał się do niezwłocznego poinformowania Sprzedawcy o zmianie stanu prawnego lub faktycznego wpływającego na umowę i przyjął do wiadomości, że brak poinformowania Sprzedawcy może być traktowany, jako naruszenie warunków umowy. Rozliczenia między stronami miały być dokonywane według taryfy energii elektrycznej, a podstawą rozliczeń prognozy. Okres rozliczeniowy strony ustaliły na 6 miesięcy.

W ogólnych warunkach umowy kompleksowej dotyczącej energii elektrycznej (OWU) przewidziano obowiązek Klienta m.in. do poinformowania Sprzedawcy o utracie tytułu prawnego do obiektu, do którego dostarczana jest energia elektryczna (§ 3 ust. 1 pkt 1.13). W razie dokonywania między stronami rozliczeń według Taryfy, umowa może być wypowiedziana przez Klienta w każdym czasie i wówczas ulega rozwiązaniu z ostatnim dniem miesiąca następującego po miesiącu, w którym oświadczenie Klienta dotarło do Sprzedawcy, chyba że Klient wskazał późniejszy termin rozwiązania umowy (§ 9 ust. 1). W ogólnych warunkach umowy przewidziano obowiązek Klienta poinformowania Sprzedawcy z 14-dniowym wyprzedzeniem o zamiarze opuszczenia lokalu / obiektu, do którego dostarczana jest energia elektryczna (§ 9 ust. 4). We wskazanym 14-dniowym terminie Klient zobowiązany jest umożliwić Operatorowi Systemu Dystrybucyjnego dokonanie odczytu wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego lub jego demontaż. W przeciwnym razie okres wypowiedzenia ulega przedłużeniu do dnia dokonania przez Operatora Systemu Dystrybucyjnego odczytu wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego lub jego demontażu (§9 ust. 5).

Dowód : umowa nr (...) z dnia 7.08.2014 r. - k. 7-8, ogólne warunki umowy kompleksowej dotyczącej energii elektrycznej - k. 9-14.

Pismem z dnia 2 maja 2017 r. pozwany S. W. (1) wypowiedział umowę kompleksową dotyczącą energii elektrycznej nr (...) zawartą z (...) z dnia 7 sierpnia 2014 r. ze skutkiem na dzień 30 czerwca 2017 r. Pismo z wypowiedzeniem dotarło do (...) w dniu 8 maja 2017 r. S. W. (1) utracił tytuł prawny do lokalu mieszkalnego przy ul. (...). (...) (...) w B. w wyniku licytacji w toku postępowania egzekucyjnego.

Dowód: wypowiedzenie umowy dokonane przez pozwanego - k. 16, przesłuchanie pozwanego S. W. (1) – e-protokół z rozprawy z dnia 23.10.2018 – koperta k. 112.

Pismem z dnia 27 czerwca 2017 r. (...) poinformował S. W. (1), że w punkcie poboru: B. O.. (...) (...) nastąpiło rozwiązanie umowy kompleksowej i (...) zaprzestał dostarczania energii elektrycznej do wymienionego lokalu.

Wskazał, że pomimo podjęcia próby dostępu w dniu 30 i 31 maja 2017 r., pracownicy (...) nie dostali się do lokalu pozwanego. W związku z brakiem dostępu do układu pomiarowo-rozliczeniowego (...) zwrócił się do S. W. (1) o umożliwienie demontażu licznika energii elektrycznej.

Dowód: pismo z wezwaniem pozwanego do umożliwienia demontażu licznika z dnia 27.06.2017 r. - k. 17.

Demontaż licznika w lokalu przy ul. (...) (...) (...) w B. nastąpił w dniu 22 sierpnia 2017 r. ze stanem dla taryfy dziennej (...) i ze stanem dla taryfy nocnej (...).

Dowód: dokument zlecenie obsługi technicznej OT nr (...) z dnia 22 sierpnia 2017 r. - k. 18.

W dniu 9 czerwca 2017 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. wystawiła fakturę VAT nr (...) dotyczącą końcowego rozliczenia sprzedaży za okres od dnia 20 stycznia 2017 r. do dnia 1 czerwca 2017 r. dla punktu poboru: O.. (...) (...) w B.. Została wystawiona na podstawie prognozy. Z faktury tej wynikała nadpłata w wysokości 17,91 zł.

Dowód: faktura VAT o nr (...) z dnia 9.06.2017 r. - k. 44-45.

W dniu 5 września 2017 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. wystawiła sześć faktur korygujących VAT do wcześniej wystawionych faktur opartych na prognozach - z powodu zmiany rozliczenia wynikającej z aktualnie pozyskanych danych odczytowych i pomiarowych. Dotyczyły one punktu poboru: O.. (...) (...) w B.. We wszystkich fakturach korygujących termin płatności określony został na dzień 19 września 2017 r.

Dowód: faktura korygująca nr (...) - k. 19-21, faktura korygująca nr (...) - k. 24-25, faktura korygująca nr (...) - k. 28-29, faktura korygująca nr (...) - k. 32-33, faktura korygująca nr (...) - k. 36-37, faktura korygująca nr (...) - k. 40-41.

Faktura korygująca VAT nr (...) została wystawiona do faktury VAT z dnia 30 stycznia 2015 r. o nr (...). Dotyczyła ona rozliczenia sprzedaży za okres od dnia 11 sierpnia 2014 r. do dnia 29 stycznia 2015 r. Kwota do zapłaty w fakturze z dnia 30 stycznia 2015 r. została określona na 27,45 zł. W fakturze korygującej wskazano kwotę do zapłaty 661,69 zł, po odliczeniu kwoty z faktury VAT nr (...).

Dowód: faktura korygująca nr (...) - k. 19-21, faktura VAT o nr (...) z dnia 30.01.2015 r. - k. 22-23.

Faktura korygująca VAT nr (...) została wystawiona do faktury VAT z dnia 28 lipca 2015 r. o nr (...)RW. Dotyczyła ona rozliczenia sprzedaży za okres od dnia 29 stycznia 2015 r. do dnia 23 lipca 2015 r. Kwota do zapłaty w fakturze z dnia 28 lipca 2015 r. została określona na 31,02 zł. W fakturze korygującej wskazano kwotę do zapłaty 691,65 zł, po odliczeniu kwoty z faktury VAT nr (...)RW.

Dowód: faktura korygująca nr (...) - k. 24-25, faktura VAT o nr (...)RW z dnia 28.07.2015 r. - k. 26-27.

Faktura korygująca VAT nr (...) została wystawiona do faktury VAT z dnia 26 stycznia 2016 r. o nr (...)RW. Dotyczyła ona rozliczenia sprzedaży za okres od dnia 23 lipca 2015 r. do dnia 23 stycznia 2016 r. Kwota do zapłaty w fakturze z dnia 26 stycznia 2016 r. została określona na 7,40 zł. W fakturze korygującej wskazano kwotę do zapłaty 649,24 zł, po odliczeniu kwoty z faktury VAT nr (...)RW.

Dowód: faktura korygująca nr (...) - k. 28-29, faktura VAT o nr (...)RW z dnia 26.01.2016 r. - k. 30-31.

Faktura korygująca VAT nr (...) została wystawiona do faktury VAT z dnia 26 lipca 2016 r. o nr (...)RW. Dotyczyła ona rozliczenia sprzedaży za okres od dnia 23 stycznia 2016 r. do dnia 23 lipca 2016 r. Kwota do zapłaty w fakturze z dnia 26 lipca 2016 r. została określona na 6,56 zł. W fakturze korygującej wskazano kwotę do zapłaty 702,58 zł, po odliczeniu kwoty z faktury VAT nr (...)RW.

Dowód: faktura korygująca nr (...) - k. 32-33, faktura VAT o nr (...)RW z dnia 26.07.2016 r. - k. 34-35.

Faktura korygująca VAT nr (...) została wystawiona do faktury VAT z dnia 25 stycznia 2017 r. o nr (...)RW. Dotyczyła ona rozliczenia sprzedaży za okres od dnia 23 lipca 2016 r. do dnia 20 stycznia 2017 r. Kwota do zapłaty w fakturze z dnia 25 stycznia 2017 r. została określona na 334,34 zł. W fakturze korygującej wskazano kwotę do zapłaty 555,66 zł, po odliczeniu kwoty z faktury VAT nr (...)RW.

Dowód: faktura korygująca nr (...) - k. 36-37, faktura VAT o nr (...)RW z dnia 25.01.2017 r. - k. 38-39.

Faktura korygująca VAT nr (...) została wystawiona do faktury korygującej VAT z dnia 6 lipca 2017 r. o nr (...). Ta ostatnia została natomiast wystawiona do faktury o nr (...) z dnia 9 czerwca 2017 r. Dotyczyła ona rozliczenia końcowego sprzedaży za okres od dnia 20 stycznia 2017 r. do dnia 30 czerwca 2017 r. Kwota do zapłaty w fakturze z dnia 6 lipca 2017 r. została określona na 7,60 zł. W fakturze korygującej wskazano kwotę do zapłaty 602,97 zł, po odliczeniu kwoty z faktury VAT nr(...).

Dowód: faktura korygująca nr (...) - k. 40-41, faktura korygująca nr (...) - k. 42-43.

Pozwany S. W. (1) nie dokonał zapłaty kwot wynikających z faktur VAT korygujących wystawionych przez (...) w dniu 5 września 2017 r.

Bezsporne.

W piśmie z dnia 18 września 2017 r. S. W. (1) poinformował (...), że końcowe rozliczenie z nim nastąpiło w lipcu 2017 r., kiedy po otrzymanej od (...) korekcie dokonał zapłaty wynikającej z niej kwoty. Wskazał, że nie posiada dostępu do punktu poboru numer (...) w związku z utratą spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu podczas licytacji komorniczej.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. poinformowała pozwanego S. W. (1), że wystawione w dniu 5 września 2017 r. faktury korygujące są zasadne i obowiązujące, gdyż punkt poboru: O.. (...) (...) w B. został obciążony za rzeczywiste zużycie energii elektrycznej po demontażu układu pomiarowo-rozliczeniowego. (...) wyjaśnił, że faktury korygujące zostały wystawione w związku z rozwiązaniem w dniu 1 czerwca 2017 r. umowy z pozwanym bez demontażu układu pomiarowo-rozliczeniowego. Ponieważ pozwany nie udostępnił dojścia do licznika stan został wyszacowany na dzień rozwiązania umowy.

Dowód: pismo pozwanego z dnia 18.09.2017 r. - k. 52, pisma strony powodowej z dnia 28.09.2017 r. - k. 72, z dnia 15.11.2017 r. - k. 73.

Pismem z dnia 31 października 2017 r. (...) wystosował do pozwanego S. W. (1) ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty kwoty 3863,79 zł w terminie do dnia 14 listopada 2017 r. W kolejnym wezwaniu z dnia 18 stycznia 2018 r. (...) wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 3863,79 zł w terminie do dnia 28 stycznia 2018 r.

Dowód: wezwania do zapłaty z dnia 31.10.2017 r. z potwierdzeniem odbioru - k. 74-76, z dnia 18.01.2018 r. z potwierdzeniem odbioru - k. 77-79.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Podstawą dochodzonego roszczenia jest umowa o sprzedaż energii elektrycznej zawarta przez strony w dniu 7 sierpnia 2014 r. Podstawą prawną powództwa są więc przepisy art. 535 § 1 w zw. z art. 555 kodeksu cywilnego.

Pozwany dokonał wypowiedzenia umowy w dniu 2 maja 2017 r., ze skutkiem na dzień 30 czerwca 2017 r. Stosownie do art. 4j ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne, „odbiorca końcowy może wypowiedzieć umowę zawartą na czas nieoznaczony, na podstawie której przedsiębiorstwo energetyczne dostarcza temu odbiorcy paliwa gazowe lub energię, bez ponoszenia kosztów, składając do przedsiębiorstwa energetycznego pisemne oświadczenie.

Odbiorca, który wypowiedział umowę, jest obowiązany pokryć należności za pobrane paliwo gazowe lub energię oraz świadczone usługi przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii.”

Od dnia 1 lipca 2017 r. strony powodowej (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. z pozwanym S. W. (2) nie łączył żaden stosunek umowny zobowiązujący pozwanego do uiszczania na rzecz strony powodowej opłat związanych z dostarczaniem energii elektrycznej do lokalu przy ul. (...). (...) (...) w B. w okresie od dnia 1 lipca 2017 r. Należy jednak zauważyć, że faktury korygujące wystawione przez (...) w dniu 5 września 2017 r. dotyczyły okresów rozliczeniowych począwszy od dnia 11 sierpnia 2014 r. do dnia 30 czerwca 2017 r., a więc okresów obowiązywania między stronami umowy sprzedaży energii. Nie mogły odnieść skutku zarzuty pozwanego, który podnosił że dokonał końcowego rozliczenia z (...) w lipcu 2017 r. Zarówno w fakturach korygujących, jak i pismach (...) skierowanych do pozwanego S. W. (1), strona powodowa wyjaśniła przyczynę wystawienia wskazanych faktur korygujących. Mianowicie, z powodu braku udostępnienia lokalu przez pozwanego, strona powodowa nie miała możliwości dokonania odczytu licznika w punkcie poboru u pozwanego. Faktury VAT z dnia 30 stycznia 2015 r., z dnia 28 lipca 2015 r., z dnia 26 stycznia 2016 r., z dnia 26 lipca 2016 r., z dnia 25 stycznia 2017 r., z dnia 9 czerwca 2017 r. zostały wystawione na podstawie prognoz z tytułu sprzedaży energii elektrycznej. Dopiero po demontażu licznika w lokalu przy ul. (...). (...) (...) w B., który nastąpił w dniu 22 sierpnia 2017 r., możliwe było uzyskanie przez stronę powodową rzeczywistych pomiarów dotyczących zużycia energii elektrycznej w punkcie poboru. Zatem na podstawie faktur korygujących wystawionych w dniu 5 września 2017 r. pozwany obciążony został obowiązkiem zapłaty za rzeczywiste zużycie energii elektrycznej w okresie od dnia 11 sierpnia 2014 r. do dnia 30 czerwca 2017 r. Pozwany S. W. (1) nie może podnosić skutecznie zarzutu wobec strony powodowej, że utracił tytuł prawny do lokalu mieszkalnego stanowiącego punkt odbioru energii na skutek licytacji komorniczej, a w związku z tym strona powodowa nie wykazała, że zużycie prądu nastąpiło przez pozwanego, a nie kolejnego właściciela lokalu przy ul. (...). (...) (...) w B.. Pozwany S. W. (1) nie dopełnił obowiązku poinformowania Sprzedawcy z 14-dniowym wyprzedzeniem o zamiarze opuszczenia lokalu, do którego dostarczana jest energia elektryczna oraz umożliwienia stronie powodowej dokonania odczytu wskazań układu pomiarowo-rozliczeniowego lub jego demontaż, wynikającego z § 9 ust. 4 umowy. Zatem strona powodowa nie może ponosić ujemnych następstw niedopełnienia przez pozwanego wskazanego obowiązku.

Strona powodowa wykazała dochodzone pozwem roszczenie zarówno co do zasady, jak i co do wysokości. Kwota główna której domaga się (...) stanowi sumę kwot wynikających z faktur korygujących z dnia 5 września 2017 r. o numerach: (...), (...), (...), (...), (...), (...) – łącznie w wysokości 3863,79 zł. Nadto na dochodzoną kwotę składają się skapitalizowane odsetki za opóźnienie w wysokości 151,17 zł. Powództwo należało zatem uwzględnić w całości. Zasadne było także żądanie zapłaty odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty żądania głównego wraz z kwotą skapitalizowanych odsetek od dnia następnego po dniu wniesienia powództwa, na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., stosując zasadę odpowiedzialności za wynik sporu. Skoro pozwany przegrał sprawę w całości, to należało zasądzić od niego na rzecz strony powodowej koszty procesu w łącznej kwocie 1017 zł. Na zasądzone koszty składają się: opłata od pozwu w wysokości 100 zł, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 900 zł (§ 2 pkt 4 w zw. z § 3 zd. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych) oraz kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.